

Marius-iade – Music Festival for Crazy People

Det er med underfundighed, at den rumænske bratchist Marius Ungureanu atter sætter den vante koncertform på prøve endnu engang på Kirsten Kjærs Museum.

Ved den første koncert lørdag den 1. maj bandt han således i størstedelen af koncerten værkerne sammen i en suite, hvor værkerne afløste hinanden – dels direkte uden ophold mellem den – dels ved at sætte Bachs „Suite i G-Dur for solocello“ sammen med Poulencs „Suite Francaise“ sats for sats. En sammenstilling, som skærpede tilhørernes fokusering på de forskellige stilarters klangverden og musikernes interpretation.

Det hele indledtes med en klassisk fortælling fremført af John Anderson som intro til Strauss „Morgen! Op. 27 no.4“, fremført af Marius Ungureanu, bratch og Verona Maier, klaver. En fortættet stemning som afsæt til 1. del af koncerten, hvor cellisten Mathias Hehrmanns stilsikre barokfortolkning kontrasterede cellisten Muriel Cellier og pianisten David Strong inderlige klangverden, som kendetegner Poulencs franske temperament og farver.

Dette afløstes af en rumænsk folkesang, hvor Ungureanu sang og spillede og vandrede ud af scenen i et fortætt forløb, hvor musikken bragtes til ophør ved helt at forsvinde ned fra scenen og ud i intetheden. Afsluttet af en forløsning i Chopins „Andante spianato i G-Dur“ fremført med stor indlevelse af pianisten Verona Maier.

I koncertens anden del fremførtes værker af Dediú, Debussy, Schubert og Beethoven. Det afsluttede værk "Sonate for cello og klaver, A-Dur, op. 69 af Beethoven, en populær og yndet composition, tegnede tydeligt kontrasterne mellem de medvirkende musikeres fortolkning. Forskellen mellem den tekniske og fuldendthed og den mere følelsesmæssige fortolkning og menneskelige indleven.

En spændende koncert, hvor især pianisten Verona Maier og cellisten Mathias Herhrmann begejstrede.

Herligt at man på Kirsten Kjær atter udfordrer publikum med forsøg på at forny den klassiske koncertform. Det var vellykket.

Koncert for – eller – af Crazy People? Døm selv.

Henrik Svane

Happening for kammermusikalske Feinschmeckere

Kirsten Kjaers 2. afdeling af Mariusia-de Music Festival for Crazy People, som fandt sted søndag eftermiddag den 2. maj blev en god oplevelse for publikum. En række værker, med bratch og cello i højsædet var vellykket.

Man fristes til at sige: Ud med den klassiske selvhøjtidelighed, hvad angår koncertformen, og ind med en skærpelse af koncentrationen om det væsentlige: tilhørerens koncentration og fordybelse i de enkelte værker. Marius Ungureanu tilrettelæggelse af koncertens forløb gav mindelser tilbage i tiden, hvor især argentineren Mauricio Kagel sammen med mange andre avantgardisten tog den traditionelle koncertpraksis ved vingebenet og provokerede til fornyelse eller simple afstandstagen og forargelse.

Den serielle programsætning, hvorr værerne afløste hinanden i glidende overgange, til tider med de medvirkende provokerende og vittige og finurlige trængen sig på, var inspirerende og forløsende.

Programmet var omfattende med værker af Satie, Berger, Beethoven, Ungureanu, Chopin, Brahms, Sjostakovitj og Bach. Af de mange værker skal her blot fremhæves „Sonata for bratch og klaver op. 147” af Sjostakovitj. Fremført af Marius Ungureanu og Verona Maier, blev man præsenteret for en klanglig og energifyldt espressivitet, hvor dette imponerende værk blev spændt op til bristepunktet. Sammenspillet var fortættet og betagende smukt.

Og med en gliedende overgang sluttede koncerten med en bearbejdelse af Bachs „Ich ruf zu dir, HerrJesu Christ” fra „Orgelbüchlein”. Musikken klingende fra alle salens hjørner i en inderlig kvadrofoni, blidt og stille. Et smukt punktum for en musikalsk stjernestund i samvær med musikere, der spiller (og provokerer!) med hjertet.

Henrik Svane